

Rapport från IFLA 2005 i Oslo augusti 2005

Av Örebro-delegationens fem medlemmar anlände fyra under lördag eftermiddag till ett sommarvarmt och soligt Oslo. (Den femte hade anlånt tidigare). I lagom tid för att checka in på hotellet, registrera sig och därefter äta middag.

Registreringen är ett underbart kaos av människor från precis alla jordens hörn. Man får sin väska full av papper och annat, samt dessutom en större mängd lösa pappersbuntar, såsom biljetter till olika evenemang. Väskan är ett mycket bra kännemärke under resten av veckan, man känner direkt igen en bibliotekarie på stan.

Söndagen dominerades av den stora öppningsceremonin som inte enbart bestod av diverse talare utan även av ett fint program med uppträdanden.

Öppningstalare var IFLA-presidenten Kay Raseroka från Botswana

<http://www.ifla.org/III/misc/cv.htm>, kulturminister Valgerd Svarstad Haugland, keynote speaker professor Francis Seierstedt samt några till.

Sierstedts tal handlade om "freedom of expression" som nämdes så pass många gånger att det blev lite tjatigt.

Resten av programmet bestod av sång och musik och var klart bra. Mest imponerande var damen med den elektriska harpan. Allt detta i närvaro av Norges kung. Örebro-delegationen lyckades placera sig (helt ovetande) i bänkraden alldeles ovanför den ingång där de kungliga släpptes in, bredvid några amerikanska damer som blev ganska upphetsade av att få se en riktig kung på ca 1,5 meters avstånd. Den ena av damerna var beredd med kameran vid kungens uttåg... men blixten fungerade inte.

Direkt efter opening ceremony var det så dags för "Newcomers Session" för alla som var med för första gången, så jag fick snällt vika mig och hitta på något annat fram till kl. 16 när man öppnade utställningen.

Utställningen är ett "Bok- och bibliotek" i miniatyr och ett ställe där man kan ströva runt och upptäcka saker under lediga stunder mellan föreläsningarna. Man plockar på sig broschyrer och pennor i sådan mängd att det blir tungt att bära.

Måndag morgon började det egentliga programmet. Första föreläsningarna kl. 8:30-10:30, hade man inte mindre än 10 olika inriktningar att välja mellan. För min del blev det "Rare books and manuscripts" som i sin tur bestod av fyra olika föreläsningar. Mest intressant var MARCIA REED från Getty research institute i Los Angeles, som berättade om och visade bilder av väldigt konstiga böcker, 20th century artists' books. Även de Norska bergrummen där inget smältvatten skulle kunna tränga in var intressanta, Embracing the flood - or rather diverting a tributary in order to help prevent future flooding ELISABETH EIDE (National Library of Norway, Oslo, Norway). Resten av dagen, konstigt nog, inget som direkt berörde mig. Det brukar annars vara svårt att bevaka två eller flera områden. Föreläsningarna är placerade så att man ska kunna följa en tråd. Vill man följa flera trådar får man springa mellan föredragen och i värsta fall missa både början och slut av vissa.

Måndag kväll invigdes det nya (om- och tillbyggda) nationalbiblioteket. Även detta i närvaro av Kungen. Alla 4000 (?) delegaterna var inbjudna till invigningen, men fick dock inte plats inomhus, utan utfodrades med vin och smörgåsar i parken mitt emot. Vad som hände inne i huset visades på storskärm i parken så vi var med ändå.

Tisdag morgon var det dags för "nästa tråd" som är intimt sammankopplad med "Rare books and manuscripts" nämligen "Preservation & Conservation" förkortat PAC. Sex mycket intressanta föredrag om om- och tillbyggnader av olika bibliotek och vad man gör för att få ventilationssystemen att fungera bra för böckerna. Även lite om brandskydd fanns med. Per Cullhed från Uppsala höll i skiftet samt berättade om Almedalsbiblioteket och dess låg-energi-system. Alla dessa sex föredrag finns att hämta som pdf-filer på adress

<http://www.ifla.org/IV/ifla71/Programme.htm>. Dessa föredrag tog hela förmiddagen i anspråk med bara 15 minuters paus i mitten.

Onsdagen blev katalogiseringsdagen. Division of bibliographic control. Även här finns föredragen att hämta som pdf-filer. Gunilla Jonsson från KB, ordförande i IFLA cataloguing section presenterade det hela. Resten av dagen fylldes av "Bibliography" och "Classification and indexing with cataloguing part I och II" .

Alla kvällar upptogs diverse aktiviteter. Förutom öppningen av nationalbiblioteket hann vi med Smörgåsbord och information från Thomson learning, Båutflykt på Oslofjorden med information, mat och dryck som Swets bjöd på.

Sista kvällen var mer eller mindre obligatorisk och alla tusentals bibliotekarier "bussades" till Norsk folkemuseum, som är ungefär som vårt Skansen, fast utan djurpark. Gamla hus samlade på ett och samma ställe. Vid entrén fick alla varsin ryggsäck innehållande smörgåspaket och sittunderlag, samt dryckeskuponger.

Vi försågs även med karta över området för att hitta till alla aktiviteter och uppträdanden. Det mest fantastiska var det som hände på det stora torget alldeles vid utgången. Tyvärr måste man vara lång för att se något. Men det var uppenbarligen något medeltida spektakel.

När mörkret fallit var det så dags att bussa tillbaks alla 4000 till centrum, enligt principen "vi kör när bussen är full".

Sista dagen, torsdag, ägnades nästan helt åt studiebesök. Där gällde det att välja rätt eftersom man bara skulle hinna med ett besök. För min del blev det www.abm-utvikling.no som är en nyskapad myndighet inhyst i den nya delen av nationalbiblioteket. Här ligger norrmännen långt före oss...men vi är väl på gång?

Efter ABM-utviklings fina visning samt lunch-smörgåsar var det spårvagnen tillbaks till kongresscentret som gällde. Endast den stora avslutningsceremonin återstod. Linn Ullman berättade om sin mormor som var bokhandlare, diverse priser delades ut till prominenta personer och nästa års värdland, Korea, presenterade sig med härliga folkdanser.

Efter en fullmatad vecka återstod sedan bara Swebus tillbaks till Örebro samt en förhoppning om att få vara med igen. Det är inspirerande att träffa så mycket människor som alla har så mycket gemensamt. Även om det är som att leta efter en nål i en höstack så träffar man faktiskt ibland de som man helst vill träffa. Människor med liknande arbetsuppgifter från en helt annan del av världen.